

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVI. ročník
číslo 6/2018

Šírime za
dobrovoľný príspevok

„K Bohu nejdeme krokmi, ale láskou.“

sv. Augustín

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Srdce Syna večného
Otca

strana 3

Týka sa nás

Zo života Klubu
kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

strana 4-5

Zaujalo nás

Piata katechéza o
svätej omši

strana 6-7

Týka sa nás

Sviatok Najsvätejšieho
Srdca Ježišovho

strana 8-9

Zaujalo nás

Nanebovzatie Panny
Márie

strana 10

Zamyslenie

Ako z mála vyťažiť
veľa

strana 11-13

Zaujalo nás

Zoznam spomienok

strana 14-15

Farská kronika

od 21.3. do 18.5.2018

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Sára Lakatošová
Roman Chudý
Leo Zdychavský
Daniel Kyjaci
Adam Oravec
Viktória Boháčová
Natália Bobocká
Tomáš Kuchta
Nela Mozolová
Kristína Vražbová

S nádejou na večný život sme
odprevalili:

Jaroslava Cigániková, 68 r.
Elena Burianková, 92 r.
Milan Zázik, 53 r.
Emília Urminská, 84 r.
Anna Hurtová, 86 r.
Ľudovít Šmelcer, 83 r.
Margita Vrábelová, 98 r.
Jozef Hlaváč, 62 r.
Mária Žiarovská, 62 r.
Vladislav Griač, 72 r.
Miloš Čapek, 28 r.
Ladislav Blaško, 68 r.
Marián Hulman, 82 r.

Božské Srdce Ježišovo

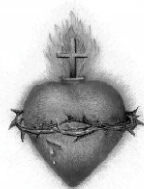
Ako maják svieti tmou,
napriek búrkam životom,
buď nám žiarou jedinou,
nech do prístavu večnej spásy
privedie nás Srdce Tvoje toľkých krás.
Nech Srdce Tvoje lásku, svetlo dáva nám,
nech vedie nás hore k výšinám.

Ty večný a mocný, čo stvoril si svety.

Ty Láska nestvorená, večná Ty prvá príčina nášho bytia,
nech velebí Ťa každá duša nášho žitia.

Och, Pane, aký si vznešený! Iba Tvoj plán sa uskutoční,
vždy a všade zvíťazí, môžem Ti veriť, že Tvoj plán som i ja.

Eva Č.

Liturgický kalendár

3.6. - 9. nedeľa v cezročnom období
8.6. - Najsvätejšieho Srdca Ježišovho
10.6. - 10. nedeľa v cezročnom období
17.6. - 11. nedeľa v cezročnom období
24.6. - Narodenie sv. Jána Krstiteľa
29.6. - sv. Petra a Pavla, apoštolov

Srdce Syna večného Otca

Najčestnejší človek, ktorý kedy chodil po tejto zemi, bol bez pochybností Ježiš Kristus. Jeho jednota vnútorného života s tým, čo produkoval navonok je jednotou úmyslu, slova a skutkov. Ježiš túto jednotu nikdy neprerušil... Miloval ju. Táto jednota bola jeho každodenným osudom a každodenným chlebom. Živil sa ňou. Pritom nejde len o obsah slov a skutkov v tejto opravdivosti. Je to zjav ideálu bezúhonnosti, v ktorej nás Ježiš pozýva, aby sme aj my boli aj čestní, aj poctiví. „Vaša reč nech je: áno - áno a nie - nie. Čo je nad to, je od Zlého.“ (Mt 5,37) Je zjavné v týchto Ježišových slovách, čo je jeho chcením a jeho túžbou. Chce, aby sme boli ľuďmi z jedného cesta. Akoby jeden monolit v tom slova zmysle, ktorý nebude ani pred sebou, ani pred druhými a ani pred Bohom nič predstierať. Nič nenahovárať. Neklamať sa. Kristove áno - áno a nie - nie by viedlo ozaj k opravdivému zlepšeniu sveta. Svet stratil stred, pevný bod. Srdce. Ježiš

ho vracia.

Keď si uvedomíme, koľká bieda a utrpenie vzniká v našom živote z našej neúprimnosti, nečestnosti, lži a nepravdivosti, vtedy cítime, ako naliehavá je výzva áno nech je áno a nie nech je nie. Normálny človek je pravdivý a to ostatné je ako jedovatá huba, ktorá z človeka vytvára abnormalitu.

T e d a n e z l o m n á k r á s a najčestnejšieho človeka Ježiša Krista je božskej povahy a aj keď ju nemôžeme celú dosiahnuť, mali by sme sa o to aspoň pokúsiť. Uzdraviť svoju vnútornú rozpoltenosť. Znova sa pokúsiť stať sa rýdzim. Celistvým - normálnym. Júnový mesiac patrí úcte k Božskému Srdcu a známym Litániám k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, ktoré nás vedú k tomu, aby sme z nášho srdca vyhnali akúkoľvek pretváрку a lož a aby sme sa o to znova pokúsili.

Za to sa spolu s vami modlí

váš kňaz Vladimír

Život v klube kresťanských seniorov

Dianie v Klube kresťanských seniorov Partizánske - mesto sa nezastavilo ani v uplynulom období. Naďalej sme pripravovali bežecké preteky, ktoré prebehli v sobotu 12.5. a prvý ročník už oznámenej Kolieskoiády, ktorý sa uskutoční na sviatok sv. Cyrila a Metoda 5.7. Pozývame všetky

TÝKA SA NÁS

deti s ich rodičmi či starými rodičmi. V utorok 24.4. boli piati z nášho klubu na brigáde u pátrov benediktínov v Sampore, kde pomáhali pri jarných prácach v záhrade. Muži i ženy z klubu začali nový ročník v lige petangu. V sobotu 28.4. som bol ako zástupca nášho klubu na slávnostnom zhromaždení Klubu kresťanských seniorov vo Veľkých Bieliciach pri príležitosti 20.

výročia založenia ich klubu. V utorok 1.5. sme mali zasadnutie výboru a kontrolnej komisie na chate manželov Jožka a Božky Kollárovcov, kde sme sa cítili ozaj dobre v

príjemnom prostredí a aj z tohto miesta v mene všetkých účastníkov chcem manželom Kollárovcom pekne poďakovať za pozvanie a pohostenie. Vo štvrtok 3.5. sme sa zúčastnili zasadnutia ÚC - ZKS v Trenčíne (pán Chocholák, Husár a zástupca klubu z V. Bielic pán Beňuška a pani Ščúryová). V ten deň prebehla v mestskom kine konferencia na tému Baťa, ktorej sa tiež zúčastnili niektorí naši členovia. Poobede o 14,00 hod. na stretnutí členov klubu zazneli referencie z úst účastníkov z oboch akcií. V sobotu 12.5. prebehli už spomenuté bežecké preteky.

V stredu 16.5. som viezol nášho člena pána Malíka na stretnutie bývalých žiakov a profesorov v malom gymnáziu na Bojnjej, ktoré viedli a spravovali školskí bratia -

spoločnosť, ktorú založil sv. Ján de la Salle. Školskí bratia prišli na Bojnú už v roku 1901 a vychovávali chlapcov v kresťanskom duchu. V roku 1950 ich komunisti rozohnali, ako aj iné rády či rehole. Školských bratov z Bojnjej vyhnali - vyviezli v noci z 3. na 4. mája 1950. Bolo to veľmi milé stretnutie so spomienkami na tie časy od priamych účastníkov týchto procesov, medzi ktorých patrilo aj pán Zeno Malík. Program začal sv. omšou v miestnom kostolíku Všetkých svätých, ktorú celebroidal miestny pán farár Peter Paliatka. Po sv. omši nasledovali spomienky tých, ktorí túto školu

navštevovali, aj ich profesorov. Následne sa účastníci stretnutia presunuli do miestneho parku, kde stál kedysi kláštor školských bratov a doteraz stojí socha sv. Jána de la Salle, jediná na Slovensku. Potom sme sa presunuli do pamätnej izby školských bratov, ktorá je umiestnená v budove terajšej základnej školy v Bojne. Zo školy účastníci prešli do miestneho archeologického múzea z čias Veľkej Moravy, kde ich privítal starosta z Bojne. Počas programu sa ešte prihovorili pán Matejovič spomienkou na zrucanie kláštora školských bratov, ďalej predseda konfederácie politických väzňov pán Peter

Sandtner, ktorý toto stretnutie pripravil. Stretnutie bolo ukončené v neďalekej obci Urmince, kde bolo pripravené občerstvenie s obedom.

Drahí bratia a sestry, milí farníci, skončili sme veľkonočné obdobie. Po nedeli zoslania Ducha Svätého sa dostávame do ďalšieho obdobia cirkevného roka. Nech nás Duch Svätý vedie Božími cestami počas nasledujúcich dní a mesiacov tohto roka. Najmä naše rodiny nech denne pociťujú silu Ducha Svätého.

Stanislav Husár, predseda
Klubu kresťanských seniorov Partizánske - mesto

Bežecké preteky

V sobotu 12.5.2018 prebehol na území nášho mesta 4. ročník bežeckých pretekov, ktoré už od počiatku organizuje Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto. Ako aj v minulých ročníkoch, aj teraz s

f i n a n č n o u podporou mesta Partizánske a ďalších menších či väčších sponzorov. Veľmi dobrá spolupráca bola s vedením ZŠ s MŠ na Veľkej okružnej a jej riaditeľom školy, pánom Gunišom. Účast' na

pretekoch, ktorým prialo aj pekné počasie, bola celkom slušná. Až na malé výnimky boli pretekári s organizáciou aj úrovňou pretekov spokojní.

Chcem veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí boli nápomocní pri organizácii pretekov, všetkým sponzorom, najmä mestu Partizánske, vedeniu školy a samozrejme všetkým pretekárom, že si prišli zašportovať a poctili nás svojou

návštevou. Chvála Bohu, všetci trať absolvovali bez zdravotných ťažkostí. Úprimná vďaka pánu primátorovi mesta Jozefovi Božíkovi, že opäť zavítal medzi nás. Pri poďakovaní nemožno zabudnúť na

c h l a p c o v z mestskej polície pri zabezpečovaní bezpečnosti pretekárov a tiež c h l a p o m z Červeného kríža na čele s pánom Barborkom, ktorí dohliadali na z d r a v i e pretekárov.

Atmosféru pretekov obohatil aj pán Povoda z Radobice, keď výstrelom zo svojho kanóna pretekárov odštartoval. Teší sa, a nielen ja, na jubilejný 5. ročník už tradičných pretekov o pohár Združenia kresťanských seniorov v roku 2019.

Stanislav Husár
predseda klubu Kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

TÝKA SA NÁS

Piata katechéza pápeža Františka o svätej omši: Úvodné obrady

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes by som chcel začať hovoriť už so samotnom eucharistickom slávení. Svätá omša sa skladá z dvoch častí, ktorými sú liturgia slova a liturgia Eucharistie, ktoré sú vzájomne tak úzko spojené, že tvoria jediný úkon kultu (porov. *Sacrosanctum concilium*, 56; *Všeobecné smernice Rímskeho misála*, 28). Slávenie, úvod do ktorého tvorí niekoľko prípravných rítov a ďalšie ho uzatvárajú, je teda jedným celkom a nedá sa rozdeliť, avšak aby sme ho lepšie chápali, budem sa snažiť vysvetliť jeho rozličné momenty, z ktorých každý dokáže zachytiť a zapojiť istý rozmer našej ľudskosti. Je potrebné poznať tieto sväté znamenia, aby sme plne prežívali svätú omšu a vychutnávali celú jej krásu.

Keď sa ľud zhromaždí, slávenie sa otvára úvodnými rítmi zahŕňajúcimi vstup celebrantov či celebranta, pozdrav: „Pán s vami“, „Pokoje s vami“, úkon kajúcnosti: „Vyznávam...“, kde prosíme o odpustenie našich hriechov, *Kyrie eleison*, spev Glória a modlitba *Kolekta*. Nazýva sa „modlitbou *Kolekta*“ nie preto, že sa pri nej robí zbierka darov, ale zhromažďujú sa v nej modlitbové úmysly všetkých národov; a ten zozbieraný úmysel národov stúpa do neba ako modlitba. Cieľom týchto úvodných rítov je, aby «utvorili spoločenstvo zo zhromaždených veriacich a správne ich pripravili na počúvanie Božieho slova a na dôstojné slávenie Eucharistie» (*Všeobecné smernice Rímskeho misála*, 46). Nie je dobrým zvykom pozerieť na hodinky a hovoriť: „Ešte mám čas... stihnem prísť po kázni a splním tak predpis.“ Svätá omša sa začína znamením kríža, týmito úvodnými

obradmi, lebo tu začíname adorovať Boha ako spoločenstvo. A preto je dôležité pripraviť sa, aby sme neprišli neskoro, ale naopak o niečo skôr, aby sme si pripravili srdce na tento obrad, na toto slávenie komunity.

Obyčajne počas znenia vstupnej piesne kňaz s asistujúcimi prichádza v procesii do presbytéria a tam pozdraví oltár úklonom a na znak úcty ho pobožká a ak je kadidlo, tak ho incenzuje. Prečo? Lebo oltár je Kristus: je obrazom Krista. Keď hľadáme na oltár, hľadáme práve tam, kde je Kristus. Oltárom je Kristus. Tieto gestá, ktorým hrozí, že prebehnú bez povšimnutia, majú veľký význam, lebo už od začiatku vyjadrujú to, že svätá omša je láskyplným stretnutím s Kristom, ktorý «keď na kríži obetoval svoje telo [...], bol zároveň kňazom, oltárom i obetným Baránkom» (*Veľkonočná prefácia V*). Veď oltár ako znamenie Krista «je stredom vzdávania vďaky, ktoré sa uskutočňuje Eucharistiou» (*Všeobecné smernice Rímskeho misála*, 296) a celé spoločenstvo je okolo oltára, ktorým je Kristus; a to nie preto, aby sme si hľadeli do tváre, nie: ale aby sme hľadeli na Krista, my všetci navôkol neho, lebo Kristus je v centre spoločenstva, nie kdesi ďaleko.

Ďalej je tu *znak kríža*. Kňaz predsedajúci sláveniu ho vykoná na sebe a to isté robia všetci členovia zhromaždenia, s vedomím, že liturgický úkon sa uskutočňuje «v mene Otca i Syna i Ducha Svätého».

A tu prejdem k inej drobnej téme: Videli ste, ako sa deti prežehnávajú? Nevedia, čo robia, niekedy šmátrajú rukami nejaký znak, ale nie je to znamenie kríža. Prosím vás, mamy a otcovia, starí rodičia, naučte deti už

od začiatku, odmalička, vedieť sa dobre prežehnať. A vysvetlite im, že to znamená mať za ochranu Ježišov kríž. Svätá omša sa začína znamením kríža. Všetka modlitba sa takpovediac hýbe v priestore Najsvätejšej Trojice - „V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého“ -, ktorý je priestorom nekonečnej jednoty. Má pôvod a aj cieľ v láske Trojjediného Boha, ktorá nám bola zjavená a darovaná v Kristovom kríži. V skutku, jeho veľkonočné tajomstvo je darom Trojice a Eucharistia vyviera vždy z jeho prebodnutého srdca. Prežehnaním sa si teda nielen pripomíname náš krst, ale potvrdzujeme, že liturgická modlitba je stretnutie s Bohom v Ježišovi Kristovi, ktorý sa pre nás vtelil, umrel na kríži a slávne vstal z mŕtvych.

Kňaz potom vysloví *liturgický pozdrav* vo vyjadrení «Pán s vami» alebo podobným - je ich viacero - a

Svätý Otec s poľskými deťmi, ktoré mu zaspievali počas generálnej audiencie

zhromaždenie odpovedá: «I s duchom tvojím». Vedeť dialóg. Sme na začiatku svätej omše a musíme myslieť na význam všetkých týchto gest a slov. Vstupujeme do akejsi „symfónie“, v ktorej zaznievajú rozličné tóniny hlasov, vrátane dôb ticha, s cieľom vytvoriť akýsi „súzvuk“ medzi všetkými účastníkmi, čiže uvedomiť si, že sme vedení jediným Duchom a s tým istým cieľom. Veď «týmto pozdravom [kňaza] a odpoveďou ľudu sa vyjadruje tajomstvo zhromaždenej Cirkvi» (*Všeobecné smernice Rímskeho misála*, 50). Takto sa vyjadruje spoločná viera a vzájomná túžba byť s Pánom a prežívať jednotu s celým

spoločenstvom. A takto sa vytvára jedna modlitbová symfónia, ktorá vzápätí prináša veľmi dojemný moment, keďže ten, kto predsedá, vyzve všetkých, aby vyznali svoje hriechy. Všetci sme hriešnikmi. Nevieť, možno niekto z vás nie je hriešnik... Ak niekto nie je hriešnikom, nech zdvihne ruku, prosím, tak budeme všetci vidieť. Nie sú tu však zdvihnuté ruky - dobre, vaša viera je dobrá! Všetci sme hriešnikmi. A preto na začiatku svätej omše prosíme o odpustenie. Je to *úkon kajúcnosti*. Nejde len o to, aby sme mysleli na spáchané hriechy, ide o oveľa viac: je to pozvanie uznať sa za hriešnikov pred Bohom a pred spoločenstvom, pred

bratmi, s pokorou a úprimnosťou, ako ten mýtnik v chráme. Ak skutočne Eucharistia sprítomňuje paschálne tajomstvo, totiž Kristov prechod zo smrti do života, potom to

prvé, čo musíme urobiť, je uvedomiť si a uznať, ktoré sú naše situácie smrti, aby sme mohli s ním vstať z mŕtvych k novému životu. Takto chápeme, aký dôležitý je úkon kajúcnosti. A preto sa k tejto téme vrátíme v nasledujúcej katechéze.

Krok za krokom napredujeme vo vysvetľovaní svätej omše. Nuž pripomínam: dobre naučte deti prežehnať sa, prosím vás oto!

zdroj: vatikánsky rozhlas

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Sv. Otec Benedikt XVI. zdôrazňuje, že týmto sviatkom „osobitným spôsobom zvelebujeme Božiu lásku k ľudstvu, jeho vôľu spasiť celý svet, jeho nekonečné milosrdenstvo.“

Úcta k Ježišovmu Srdcu vznikla ako reakcia proti abstraktnému, prehnanému, studenému chápaniu Boha, ktoré sa šírilo medzi európskymi vzdelancami v 17. storočí. Náznaky tejto úcty však nachádzame už u stredovekých mystikov. Osobitná úcta k Ježišovmu Srdcu začala v 12. storočí. Sv. Anzelm (†1180) aj sv. Bernard (†1154) často hovoria o Spasiteľovom Srdci. Bl. Jozef Hermann okolo roku 1200 napísal hymnus Summi Regis Coraveto (Zdrav buď, Srdce Kráľa Najvyššieho). V 13. storočí táto úcta slávila svoj vrchol. Bola to sv. Luitgarda (†1246), sv. Mechtilda Magdeburská, ktorá mala roku 1250 prvé videnie modlitieb Najsvätejšieho Srdca.

V pravom zmysle slova sa však začína až zjaveniami sv. Margite Márii Alacoque (1648-1690), rehoľníčke v Paray-le-Monial. V júni roku 1675 sa jej zjavil Ježiš, ukázal jej svoje srdce so slovami: „Pozri sa na to srdce, ktoré ľudí tak milovalo, ktoré nevynechalo nič, vyčerpalo sa a zničilo, aby tým dosvedčilo svoju lásku. Dostávam však miesto uznania iba nevďačnosť, neúctivosť, svätokrádež, chlad, pohrdanie, tak sa správajú ku mne v tejto sviatosti lásky. Viac má trápi najmä to, že sa tak správajú i osoby, ktoré sa mi zasvätili. Preto ťa žiadam, aby sa zasvätil prvý piatok po oktáve Najsvätejšej sviatosti a stal sa zvláštnym sviatkom na počesť môjho Srdca, aby sa zmierujúcim sv. prijímaním podala náhrada za všetky urážky, ktorých sa mu dostalo v Oltárnej sviatosti.“

Úcta k Srdcu Ježišovmu

Srdce je na prvom mieste telesný ústroj, ktorý sa všeobecne považuje za hlavný zdroj telesného života. Prebodnutie Kristovho srdca na kríži (porov. Jn 19, 34) malo úradne dosvedčiť, že sa definitívne skončil Spasiteľov pobyt na zemi a jeho činnosť; že sa dokončila obeta. V Kristovom srdci teda vzdávame úctu jeho telu, ktoré sa stalo zdrojom posvätenia. Preto sa úcta k Božskému Srdcu spája s Eucharistiou, adoráciami, návštevami svätostánku a najmä s tzv. zmierujúcim prijímaním v prvý piatok v mesiaci. Ježišovo Srdce však nie je mŕtva relikvia, ale živý ústroj Bohočloveka, stred jeho celej osobnosti. Sv. Margita Mária často vraví: „Božské Srdce mi povedalo...“ Je to to isté, ako keby povedala: „Povedal mi to Ježiš...“ Úcta k Božskému Srdcu je teda úctou k osobe vteleného Božieho Syna, ktorý je brána k Otcovi (porov. Jn 10, 7), jediný prostredník medzi Bohom a ľuďmi (1 Tim 2, 5). Tlčúce srdce je symbolom života a činnosti. V Ježišovom srdci teda obdivujeme všetku prácu, všetky námahy, ktoré vykonal a podstúpil za nás. Nechceme patriť k tým, ktorí sa mu za to odplácajú iba nevšímavosťou a nevďakom. Vo Svätom písme je srdce symbolom vnútorného života, toho, ktorý možno navonok zostane bez povšimnutia. Boh skúma srdce človeka (porov. Ž 7, 10). V Písme srdce „rozvažuje“, „myslí“, „rozhoduje sa“, zhrňuje sa tu to, čomu dnes hovoríme duševný život. V srdci spravodlivého potom prebýva Boh, srdce je chrámom Svätého Ducha (porov. 1 Kor 3, 16); srdce je teda stredom duchovného

úsilia. Teológ Karl Rahner vraví, že patrí medzi najprvotnejšie a najzákladnejšie ľudské pojmy, danosti a skutočnosti. Úcta k Božskému Srdcu preto kladie dôraz na vnútorný Ježišov život, do ktorého sa túžime vžiť. Prajeme si pochopiť jeho zmysľanie, sklony, city, rozhodnutia, čnosti, milosť. Bohočlovek mal totiž plný ľudský život aj z psychologickkej stránky. Vnútorný život je pochopiteľne dôležitejší než vonkajšie, viditeľné skutky.

V úcte k Božskému Srdcu je teda niekoľko cenných prvkov. Myšlienka zmierenia za hriechy iných nás privádza k téme kolektívnej viny, ktorá je dnes taká časová. Vrelý pomer ku Kristovi nám pomáha k tomu, aby sme sa povzniesli nad mŕtvy legalizmus predpisov a nariadení, aby sme dali prikázaniam ten zmysel, ktorý majú: byť výrazom lásky a cestou k Otcovi. Dnešný človek sa cíti silný a mocný pri organizovaní vonkajšieho sveta, ale zato si viac uvedomujeme svoju vnútornú psychologickú a mravnú slabosť. Nemáme už pocit humanitného ideálu silného a dokonalého jedinca, obdivovaného všetkými. V úcte k Božskému Srdcu sa kladie dôraz na sviatosťný prvok nášho posvätenia a na silu Božieho milosrdenstva, ktoré vždy a za každých okolností pomôže tomu, kto na svoju úlohu nestačí.

Podľa zjavenia sv. Margite Márii Alacoque sa vypočítava Dvanásť prisľúbení Ježišovho Srdca, ktoré dal Ježiš tým, ktorí uctievať jeho Srdce:

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Uvediem pokoj do ich rodín.
3. Poteším ich v utrpení.
4. Budem ich útechou v živote a zvlášť v smrti.
5. Vylejem hojné požehnanie na ich prácu.
6. Hriešni nájdu v mojom srdci prameň,

nesmierny oceán milosrdenstva.

7. Vlační sa stanú horlivými.
8. Horliví dospejú k veľkej dokonalosti.
9. Požehnám všetky miesta, kde bude vystavený a uctievaný obraz môjho srdca.
10. Kňazom dám milosť pohnúť i najzatvrdnutejšími srdcami.
11. Mená tých, ktorí budú rozširovať túto pobožnosť, budú zapísané v mojom srdci a nikdy sa odtiaľ nevymažú.
12. Z hojnosti milosrdenstva môjho Srdca uštedrím moja všemohúca láska milosť pokánia na konci života tým, ktorí pristúpia k sv. prijímaniu v prvý piatok mesiaca a po deväť ďalších mesiacov. Nezomrú v mojej nemilosti bez prijatia sv. sviatosti. Moje Srdce im bude záštitou a pevným útočiskom v poslednej hodine.

Dvanásť prisľúbenie pre milosť, ktorú sľubuje, sa nazýva aj Veľké prisľúbenie. Vzťahuje sa na konanie si deviatich prvých piatkov. Hlavný úkon, ktorý vyžaduje veľké prisľúbenie, je sväté prijímanie. Kontext zjavení sv. Margite hovorí, ak aj nie priamo, že: *„Prijímania na prvé piatky majú byť prijímané ako úkon úcty k Ježišovmu Srdcu, v tom istom duchu úmyslu a zadosťučinenia, akým sa slávi aj samotný sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.“*

Takto je v duchu zjavení v Paray-le-Moniale každý prvý piatok akoby malým sviatkom Ježišovho Srdca. Podmienky, ktoré sa výslovne žiadajú pre uskutočnenie veľkého prisľúbenia, sú: deväť prijímaní v deväť prvých piatkov v mesiaci.

S najväčšou úctou a dôverou nasmerujeme teda aj my svoje srdce k Božskému Ježišovmu Srdcu a volajme: „Ó, najsvätejšie Srdce Ježišovo, zmiluj sa a spas teba zvelebujúcich.“

zdroj: www.zoe.sk

Nanebovzatie Panny Márie

Sviatok Nanebovzatia Panny Márie je zo všetkých mariánskych sviatkov najstarší. Tradícia ho spomína už pred efezským snemom, ktorý bol v roku 431. Slávil sa aj v najstarších východných cirkvách - v arménskej i etiópskej. Postupom času sa šíril na celú Cirkev. Na Prvom vatikánskom sneme v roku 1870 dvestoštyri biskupov žiadalo pápeža Pia IX., aby vyhlásil dogmu (článok viery), že Panna Mária bola po smrti s telom i dušou vzatá do neba. Vtedy sa to nestalo. Až v milostivom roku 1950, 1. novembra, vyhlásil pápež Pius XII. Nanebovzatie Panny Márie ako tajomstvo, v ktoré máme veriť.

Dátum 15. augusta na slávenie sviatku určil byzantský cisár Maurikios, ktorý vládol v rokoch 582-602. V siedmom storočí preniesli tento sviatok do Ríma spolu s inými mariánskymi sviatkami východní mnísi. Za pápeža sv. Sergeja I. (687-701) bol už známy a mal slávnostnú podobu. Biskupi uvádzali tri vieroučné dôvody na základe učenia apoštolov (Rim 5,8; 1 Kor 15,24; Hebr 2,14), podľa ktorého triumf Krista nad diablom predpovedaný v raji spočíva v trojitom víťazstve - nad hriechom, žiadostivosťou a smrťou. Panna Mária má účasť na tomto triumfe podľa Božej predpovede v raji: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšľape hlavu a tymu zraníš päť.*“ (Gn 3,15) Kristus zostal neporušený na tele, vstal z mŕtvych, a tak právom môžeme hovoriť, že aj Panna Mária bola vzkriesená a oslávená aj so svojím telom. Je dôležité si uvedomiť, že medzi Ježišovým nanebovstúpením a Máriiným nanebovzatím je veľký rozdiel. Ježiš vstal z mŕtvych a vystúpil do neba vlastnou mocou. Mária bola vzatá do neba

mocou jej syna, Ježiša Krista. Tento sviatok nám pripomína, že všetci raz budeme vzkriesení. Avšak kým vzkriesenie našich tiel sa uskutoční až pri Poslednom súde, v prípade Božej matky sa odohralo krátko po jej smrti. Mária vystupuje do neba, vedená vlastným Synom a tým svedčí o tom, že jej Syn počas veľkonočného rána zvíťazil nad hriechom a smrťou. Jej svedectvo je pre nás zárukou, že naše najsmelšie nádeje majú svoje opodstatnenie.

Nanebovzatie Panny Márie vo videniach bl. A.

K. Emmerichovej

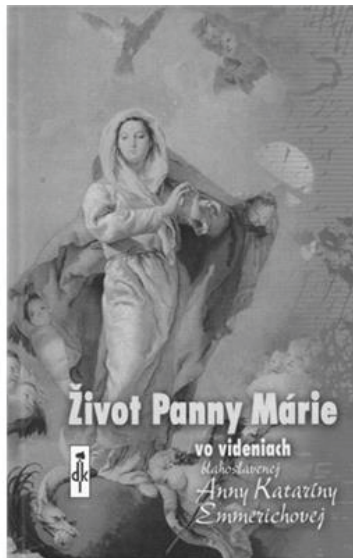
„Tu som uvidela čosi dojmavého a úžasného. Strop nad Máriinou izbou zmizol a zostupoval k nej nebeský Jeruzalem. Videla som oslnivé oblaky a množstvo anjelov rozdelených na dva zbory. Z oblakov vyšiel lúč svetla. Túžobne vystrela ruky a jej telo sa vznášalo nad lôžkom. Zrazu jej duša vyšla z tela ako malá jagavá postavička s rukami vystierajúcimi sa nahor a vedená svetelným lúčom stúpala do neba.“

Anjelské zbory obklopili jej dušu a oddelili ju od svätého tela. V tej chvíli

Máriine ruky klesli na kríž, ktorý mala na prsiach a telo sa zviezlo na lôžko.

Duša vystúpila sprevádzaná mojím pohľadom do nebeského Jeruzalema, až k trónu Najsvätejšej Trojice. Úctivo ju vítali mnohé šťastné duše, medzi ktorými som rozpoznala mnohých patriarchov a Joachima, Annu, Jozefa, Alžbetu, Zachariáša a Jána Krstiteľa. Ona sa však medzi nimi vznášala až k trónu Boha a jej Syna. Z Ježišových rán vyžarovalo oslepujúce svetlo a zaplavovalo celý výjav. S božskou láskou uvítal svoju Matku, podal jej čosi ako žezlo a ukázal jej zem, akoby jej odovzdal moc nad ňou.“

zdroj: www.vyveska.sk

Tri kroky, ako prežiť jednoduchšie, bohatšie a zmysluplné leto - Ako z mála vyťažiť veľa

Prázdniny ma každoročne zaskočia. Škola sa končí a s ňou sa mení aj zaužívaný rytmus. Je namáhavé preradiť na iný rýchlostný stupeň a začať sa pasovať s tou dobre známou otázkou: „Mami, čo mám robiť? Ja sa nudím.“ Dlhé roky ma koniec školského roka dostával do úzkych. Ako matka som sa cítila zodpovedná za to, aby moje deti mali „dokonale“ bohaté a šťastné prázdniny, ako aj za udržanie chodu domácnosti. Robila som, čo som vládala, no bol to nespĺniteľný cieľ. Keď deti vyrástli, bola som v pokušení jednoducho ich prihlásiť na letné krúžky a kurzy. Keď však máte šesť detí, je to pomerne veľký luxus. A úspech takýchto prázdnin nie je vždy zaručený.

Nápad

Prázdniny prichádzali a odchádzali a každé boli iné. Deti vždy o rok podrástli. Ako sa menili záujmy detí i príležitosti k rôznym brigádam, menila sa aj situácia. Niektoré prázdniny sme oddychovali; iné zas boli časom rozvíjania intelektu. Všimla som si však, že isté okolnosti sa nemenili. Každé leto bolo príležitosťou na nudu, neporiadok v dome a na zanedbávanie modlitby. Vždy tu bola možnosť (a tá možnosť každým dňom rástla), že deti pozabúdajú všetko dobré, čo sa počas školského roka naučili. Preto som zostavila „minimálny plán“, a to na základe metódy pokus - omyl. Je to akýsi základný poriadok leta, ktorý je dostatočne prispôsobivý aj na zvládnutie rôznych výkyvov. A hoci je veľmi jednoduchý, pomáha udržať rodinu duchovne, psychicky

i telesne, bez stresu pre priveľké ciele. Plán zahŕňa tri denné činnosti. Prvou je krátka modlitba s deťmi. Druhou časťou plánu sú určené domáce práce. A do tretice vyžadujem, aby každé dieťa aspoň hodinu denne čítalo. Tento minimálny základ nezaberá veľa času. Usilujem sa ho konkretizovať hneď ráno, čo dáva množstvo príležitostí urobiť „viac či menej“, a zároveň je každý deň iný. Možno si teraz pomyslíte: a to majú byť zábavné prázdniny? Zistila som, že tieto tri základné veci naozaj zabezpečujú poriadok a pokoj, bez ktorého dobré prázdniny nie sú možné. Jasné, že deti budú prvé týždne frflať. Ak však trvám na svojom, frflanie postupne zmizne a všetci začíname vychutnávať ovocie.

Splnenie plánu

Prechod na leto pre mňa znamená vyrovnáť sa so skutočnosťou, že nemôžem plán len zostaviť a potom naň zabudnúť. Oveľa radšej by som sa zatvorila do izby a ležala pri časopise, no viem, že sa nesmiem oddelovať, ak majú vydržať aj deti. Keď prijmem fakt, že ja som tým povzbudzovateľom, ktorý musí kvôli rodinnému šťastiu vytvárať príležitosti, som pripravená pustiť sa do práce.

1. Na prvom mieste je modlitba

Modlitba s deťmi nemá trvať dlho. Aj desať minút je dosť - a čím skôr, tým lepšie. Spoločná modlitba navodzuje atmosféru pokoja. Je základom dňa. Usilujem sa, aby čas modlitby nebol stále rovnaký. Poviem: „Za čo by ste chceli poďakovať?“ Niekedy ideme do radu aj dva-tri razy, aby sme sa

všetci pripojili nejakou myšlienkou. Alebo sa striedavo modlíme za konkrétnych ľudí a za ich ťažkosti. Osvedčuje sa aj iný typ modlitby nahlas. Môžete spoločne recitovať žalmy alebo iné časti Písma. Môžete sa modliť ruženec či iné známe modlitby. Môžete sa modliť Liturgiu hodín. Veľmi odporúčam využívať hudbu. Dobré kresťanské piesne a hymny pre všetky generácie sú ľahko dostupné na kazetách a CD. Púšťajte si ich a spievajte počas modlitby. Zoženite si texty najobľúbenejších piesní svojich detí. Ak sa učia hrať na nejaký hudobný nástroj, využite to. Naša modlitba je aj časom rozhovoru. Keďže máme už staršie deti, môžeme sa venovať štúdiu Biblie alebo ako námet k rozhovoru využívať denné meditácie z časopisu Slovo medzi nami. Niekedy sa zmienim o práve prežívanej situácii. Využívam to na poučenie o niektorej z oblastí kresťanského života. Napríklad ak si všimnem, že medzi deťmi vládne napätie alebo rozpory, opíšem problém a dám podnet na chvíľu odpúšťania. Ale veľmi sa pritom usilujem o nadľahčený, ba aj humorný tón.

2. Vyhradte si čas na domáce práce

Vyrovnať sa s neporiadkom, ktorý s deťmi a s letom úzko súvisí, je niekedy nad moje sily. Čas vyhradený na domáce práce mi umožňuje vnieť do rodiny i do vlastnej duše viac pokoja. Okrem toho, že je doma poriadok, domáce práce sú výborný prostriedok na výchovu detí k disciplíne a dobrej pracovnej morálke. Zároveň môžem zistiť, nakoľko pokročili v zodpovednosti, prípadne ich pohotovo povzbudiť alebo usmerniť. Možno najväčším kľúčom k úspechu v tejto oblasti je zadať všetkým spoločnú prácu. Týka sa to aj nás, rodičov! Musíme udržiavať nadšenie, ktoré pomáha rodine prežiť všednosť každodenného života. Cez týždeň pracujem s deťmi ja. V sobotu sa k domácim prácam pripája môj

manžel Joe. Za tie roky som si už vybudovala jednoduchý prístup k letným povinnostiam. V podstate sa sama seba pýtam: „Čo je potrebné dať do poriadku?“ Podľa toho určujem denné úlohy. Jednému prikážem povysávať tri izby; ďalšiemu poumývať riady alebo niečo iné. Veľmi dobre u nás funguje prístup „rozdeľuj a panuj“. Napríklad ak je potrebné vyčistiť kúpeľňu, jednému prikážem, aby poumýval umývadlo, druhému vaňu a ďalšiemu záchod. Ak dieťa frfle: „Neznášam umývanie záchodu,“ môžete mu povedať, že to má o chvíľu hotové a zajtra bude robiť niečo iné. Domácim prácam venujte približne hodinu a nezapadnite si pri tom pustiť hudbu. Musím sa priznať, že ako občasnú motiváciu, najmä pri väčšom upratovaní, keď chcem, aby všetci vydržali, používam politiku cukru a biča: „Keď budeme hotoví, zoberiem vás na zmrzlinu.“

3. Aspoň hodinu denne venujte čítaniu

Učitelia a pedagogickí poradcovia mi často hovoria, že povzbudzovať deti k čítaniu je najlepšou cestou, ako cibriť ich rozum. Čítanie nie je natoľko finančne náročné a ľahko zapadne do letného programu. Páči sa mi na ňom aj to, že deti prinúti sadnúť si a vychovávať samých seba formou pripomínajúcou školské povinnosti - ich mozog je aj počas leta aktívny! Naše deti sú už natoľko veľké, že si samy rozvrhnú svoje prázdninové čítanie. Keď boli menšie, mávali sme ráno spoločnú hodinu čítania. Deťom môžeme pri letnom čítaní pomôcť aj návštevami knižníc alebo kníhkupectiev (nezabudnite na antikvariáty). Vzbudte v nich nadšenie a nechajte ich, nech si samy vyberú pár dobrých kníh. Ak nemáte poňatia, čo je vhodné z detskej literatúry, poraďte sa s dobrým knihovníkom, predavačom alebo informovaným rodičom. (Pozn. red.: V našich slovenských podmienkach možno stačí zájsť k starým

rodičom a prehrabať sa v ich knižnici, ktorá často obsahuje skvosty slovenskej i svetovej literatúry.) Niekedy sa dá čítať nahlas spoločne. U nás to však nikdy nefungovalo, pretože každé dieťa zaujíma niečo iné, no možno sa to vo vašej rodine ujme. A neprehliadnite možnosť využiť videofilm pri vzbudzovaní záujmu detí o klasickú literatúru. Jeden z našich synov by si nikdy neprečítal Pána prsteňov od Tolkiena, ak by predtým nebol videl film. Verím, že väčšina našich detí by reagovala rovnako po zhliadnutí niektorých z mnohých dobrých filmov založených na dielach Jane Austenovej, Dickensa alebo Shakespeara!

prídu dni, možno týždne, keď sa rytmus naruší pre dovolenku, či inú udalosť. Milé je, že vždy sa môžete k plánu vrátiť, pretože je splniteľný a pružný. Predstavuje základ, ku ktorému môžete pridať ďalšie aktivity, typické pre leto - či už to bude plávanie, viac osobného času s dieťaťom alebo čokoľvek iné, čo uspokojí túžby rodiny. Naučiť sa, čo prispieva k pokojným prázdninám je umenie, nie veda, a tak si vyžaduje aj experimentovanie. Musíte vedieť vycítiť, kedy pritlačiť a kedy povoliť, kedy očakávať od detí, že budú konať samy a kedy im pomôcť. A predovšetkým to znamená upriamiť pozornosť na celok, teda brať do

ZAMYSLENIE

(Pozn. red.: Alebo Martina Rázusa, Martina Kukučina, Boženy Slančíkovej - Timravý atď.)

Je to umenie, nie veda

Ešte nie je neskoro viesť trochu viac poriadku do letných mesiacov. Podľa vlastného gusta sa usilujte uskutočňovať tento „minimálny plán“ tým, že deň postavíte na modlitbe a na čase vyhradenom aj na domáce práce a na čítanie. Dajte si pár týždňov na to, aby ste sa dostali do rytmu, a neočakávajte, že budete schopní presadiť svoj plán každý prázdninový deň. Vlastne bolo by chybou vôbec sa o to pokúšať. Vždy predvídam, že

úvahy aj duchovnú oblasť. Položte si dôležitú otázku: „Pane, aký máš plán na dnešok... na túto chvíľu... na toto leto?“ S pomocou Ducha Svätého zistíte, ako prispôbiť a využívať „minimálny plán“ tak, aby naozaj slúžil vašej rodine.

zdroj: Felícia Difatová, www.smn.sk

Zoznam spomienok

Zoznam 50 vecí, ktoré nám naše deti určite neuveria...

1. Nepoznali sme Nike, Adidas, D&G. Mali sme jednoducho "oblečenie", a to často po starších súrodencoch.
2. Kopček zmrzliny stál 50 halierov. Ďalšou otázkou asi bude, čo je to ten „halier“.
3. Naše detské problémy sme konzultovali s rodičmi, nie s Google.
4. Mohli sme jesť aj tie najkcalorickejšie a najnezdravšie veci a stále sme vyzerali rovnako. Spálili sme to totiž naháňaním sa za loptou.
5. Nemali sme mobilné telefóny, a predsa sme sa dokázali vždy dohodnúť, kde a kedy sa uvidíme.
6. Vlekly boli pre nás neznámy pojem. Dokázali sme ťahať sánky hore kopcom 10 minút, aby sme sa v priebehu pár sekúnd spustili dole.
7. Po ceste prešlo jedno auto za hodinu, pokojne sme sa tam mohli korčuľovať.
8. V prvej triede základnej školy sme sa hrali podľa toho, ako bol kto komu sympatický, nie podľa toho, aký má mobil.
9. Keď sme si kreslili, mňali sme papier a ceruzky, nie elektrinu do počítača.
10. Ak v jeden deň snežilo, druhý deň sme si neobliekli plavky. Poznali sme jar a jeseň v praxi.
11. Netušili sme, čo je to Counter Strike, Minecraft, Angry Birds... Zato sme veľmi dobre vedeli, čo sú to preliezky, lopta a naháňačky.
12. Jedli sme lízanky, žuvali poľské žuvačky, ktoré boli sladké pár sekúnd a potom sme ich odhodili. Za pár drobných sme si v obchode kupovali sladkosti, v ktorých sú samé éčka. A čuduj sa svete, žijeme!
13. Nepoznali sme X-Box, iPad, iPod, iPhone a podobné vymoženosti a aj tak sme sa dokázali zabaviť.
14. V prvom stupni základnej školy nikomu nevadilo, ak mal niekto pár kíľ navyše. Nikto sa mu nesmiel a nebol šikanovaný.
15. Kto išiel spať o desiatej večer, bol absolútny frajer!
16. Vedeli sme sa od rána do večera naháňať po uliciach s kamarátmi a rodičia vedeli, že sa o nás nemusia báť.
17. Nemuseli sme sa obávať, že rozbijeme loptou susedovo auto. Žiadne tam totiž nestálo.
18. Učili sme sa z kníh a zošitov, žiadne tablety a počítače.
19. Mali sme žuvačky v tvare cigarety a hrali sme sa, že fajčíme.
20. Nevedeli sme, čo je to Gangnamstyle.
21. Vrcholom exotiky bola Juhoslávia (dnešné Chorvátsko).
22. Rodičia nám občas dovolili namočiť si prst do vína, a sem-tam sme ich uprosili na malý glg piva. Tam naše skúsenosti s alkoholom skončili.
23. Mali sme Toma a Jerryho, Dextra a Didi, Mikmik. Žiadnu Hannu Montanu!
24. Naše školské tašky boli s obrázkami medvedíkov, maximálne v štýle Mickey Mouse. Nikto na nich nemal Gormitov ani Klub Winx.
25. Počúvali sme staré magnetofónové pásky našich rodičov, ktoré sme pretáčali pomocou pera či ceruzky. Vrcholom novosti bola Barbie Girl od Aqua. Žiaden Justin Bieber!
26. Filmy sme mali na kazetách, nie na blue-ray.
27. Televízory boli 3D. To znamená, že boli v tvare kocky, nie tenké ako papier.
28. Nemali sme tušenie, čo je to marihuana, nehovoriac o skúsenostiach s ňou.
29. V showbiznise bolo pár talentovaných ľudí. Žiadne bezduché blondínky, ktoré žijú z peňazí rodičov, neboli považované za hviezdy.
30. My dievčatká sme v obchodoch s veľkými očami obdivovali vysoké topánky. V detských veľkostiach neexistovali.
31. Vždy sme sčasti s obdivom a sčasti so závisťou sledovali ľudí v rade na „centrifugu“.
32. Keď boli v meste kolotoče, najviac sme sa tešili na cukrovú vatu.
33. Spiecky, husí a kačice boli u starkej na dvore, nie zabalené v mraziacich pultoch v supermarkete.
34. Slová ako depresia či anorexia sme ani nepoznali, už vôbec nie z vlastnej skúsenosti!
35. S kamarátmi z ulice sme si naťahovali cez okná či balkóny šnúry a posielali si tak lístočky. Žiadny Skype.
36. Opekali sme si s rodinou v lese a nikto nezavolať policajtov.
37. Často sme sa pobili, a potom sme sa

normálne bavili ďalej, akoby sa nič nestalo.

38. Najhoršia nadávka, ktorá pre nás existovala, bola „debil“.

39. Pri bicyklovaní sme nemali prilby a chrániče. Keď sa maľovala škola, dýchali sme vôňu farby. Obsahovala azbest. A všetci sme tu.

40. Keď sme spadli zo stromu, poškriabali sa alebo porezali, radšej sme to rodičom ani nepovedali, pretože by to bola len a len naša chyba. A ešte by sme za to aj dostali výprask.

41. Sedeli sme v piesku, zahrabávali sme sa do lístia. Keď bol sneh, robili sme anjelov. Nikto sa necítil byť špinavý.

42. S obľubou sme chrobákov a pavúkov chytali do rúk, neúnavne sme sa snažili chytiť a pohladkať nejakého vtáčika.

43. Nepili sme kávu, nepoznali sme energetáky. A aj tak sme mali dosť energie chodiť do školy, robiť si úlohy, naháňať sa po vonku.

44. Báli sme sa zubára, lebo mal vrtačku. Žiadne laserové ošetrovanie.

45. Dievčatá (no i chlapci) mali buď rovné, alebo kučeravé vlasy. Nie každý deň iné. A celý čas sme mali aj tú istú farbu vlasov.

46. Písali sme si denníčky, ktoré sme zamykali na zámok. Nie blogy.

47. Keď sme potrebovali niečo zapísať, museli sme použiť pero a papier, nie notebook a tlačiareň.

48. Ak sa nám roztrhlo oblečenie, mamina

zobrala ihlu a niť, zašila to alebo zaplátala a znova sme to nosili ako nové.

49. Mimochodom, väčšina z nás mala oboch rodičov, ktorí žili v tej istej domácnosti spolu s nami.

50. Život bol krásny, veselý a optimistický. Nebáli sme sa o budúcnosť, pretože sme boli šťastní.

Čo ďalšie by ste povedali svojim deťom?

zdroj: www.topolcany.fara.sk

ZAUJALO NÁS

Modlitba zasvätenia sa rodiny Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie:

Svätá Mária, Matka Božia a Matka naša, Kráľovná neba a zeme, celá naša rodina sa zasväčuje tvojmu Nepoškvrnenému Srdcu. Všetko, čo sme a čo milujeme a máme, vkladáme s plnou dôverou do tvojej mocnej ochrany a do tvojho materského požehnanja. Mária, buď nám Matkou a nauč nás veriť, nauč nás dúfať, nauč nás milovať.

Vypros nám milosť, aby sme aj vo veľkých ťažkostiach ostali neochvejní vo viere. Pomáhaj nám, aby sme sa správne a múdro rozhodovali vo všetkých otázkach života.

Nauč nás milovať a slúžiť vo všetkom. Ďakujeme ti, že nás svojou láskou spájaš a vedieš k svojmu Synovi. Ďakujeme, že si smieme navzájom slúžiť. Vypros nám milosť, aby sme sa ti

stále viac podobali v láske k Bohu, v pokore, čistote a obetavosti. Daruj nám milosť čím viac vyžarovať lásku tvojho Syna do prostredia, v ktorom žijeme, pracujeme a sme.

Vypros nám milosť, aby sa naša rodina stala ohniskom pravého pokoja a zmierenia. Svojím svedectvom života viery, nádeje a lásky nech sme oporou a svetlom pre tých, ktorí to potrebujú.

Daj, nech si vzájomne ukazujeme cestu, ktorou je evanjelium tvojho Syna. Daj, nech sa vzájomne oslobodzujeme, daj, aby sme milovali nadovšetko Boha, aby nám tak mohlo všetko slúžiť na dobré. Vovádzaj nás čoraz hlbšie do tajomstva tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista, ktorý je našou cestou, pravdou a životom. Amen.

DETSKÝ PRÍMESTSKÝ TÁBOR 2018

THE HOBBIT

2. - 6. júla 2018

PRIHLASOVANIE
DO 31. MÁJA 2018
V SAKRISTII KOSTOLA

PRE DETI VO VEKU
7 - 13 ROKOV
CENA = 15 €/DIEŤA

ANETA GRIAČOVÁ, aneta.griacova@gmail.com, 0917 051 083

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydání časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.